EVENIMENTE - FAPTE - COMENTARII DIN PROVINCIE

Interview cu d. Ionescu-Ţoppé președintele arbitrilor prahoveni și membru al Districtului de football din Ploești, despre sportul prahovean

Profesionismul și regresul footballului. Spre o revenire în calitatea soccerului local

— Dela redacția noastră din Prahova —

PLOEȘTI, 12.— „Gazeta Sporturilor" prin redactorul său special pentru Ploești și județul Prahova, întreprinde o anchetă, în lumea sportivilor prahoveni, privind actuala stare a footballui și a sportului în general.

După ce am publicat interviewul cu d. ing. D. Chiru, președintele districtului de football din Ploești, vom da cuvântul astăzi, d-lui Ionescu-Ţoppe, președintele arbitrilor prahoveni.

DECLARAȚIILE D-LUI IONESCU ŢOPE

D. Ionescu-Ţoppe, președintele arbitrilor prahoveni, cunoscutul referée din prima divizie națională, poate fi găsit oricând la banca comercială română, unde este funcționar superior și unde deși este extrem de ocupat, te primește întotdeauna cu mare amabilitate.

Când am văzut că nu-i voiu putea lua un interview în atmosfera comercială în care ne găsim, deși s'ar putea spune că sportul are astăzi multe afinități cu comerțul... înțelegem mai mult footballul, ne-am dat întâlnire la sediul districtului de arbitrii.

După ce d. Ionescu și-a depănat mai bine de un ceas amintirile, din decursul a cel puțin 12 ani în urmă, amintiri desigur sportive, a revenit la obiectul principal al întrevederei noastre.

„Ne apropiem de o nouă seziune sportivă, — și-a început d. Ionescu-Ţoppe declarațiile — și-mi revine în amintire, rolul pe care Ploeștul l-a jucat cândva în footballul țării și mai ales după război.

Dealtfel, footballul se juca la noi și înainte de război, când englezii veniți la societățile din această regiune petroliferă, l-au și introdus.

Deci, imediat după război, acest sport — care astăzi s'a răspândit atâta — s'a difuzat mai ales în massele cari pe vremuri, erau dușmane balonului rotund. Și am ajuns dela rudimentarul football românesc, la regalurile footballistice de astăzi, când între soccerul nostru și cel european numai este diferență de nicio clasă.

In ce privește matchurile locale, cari erau pe vremuri doar atracția copiilor, astăzi ele sunt vizionate de mii de oameni, mai ales când suntem vizitați de marile echipe profesioniste.

Pot spune că pe vremea aceia, când footballul era pur amator, înțeleg timpul de după război, soccerul local era într'o stare frumoasă.

Dacă accest sport s'a răspândit atât de repede în localitate, ajungând la un moment dat, când aveam de spus un cuvânt, în materie, în vechiul regat, pe atât de repede, calitatea lui a scăzut. Peste tot — în provincie — aceleași cauze, excluzând nouile provincii, unde profesionismul, nu a reușit să le ducă la pieire, ca în vechiul regat, ci din contră, le-a ridicat din toate punctele de vedere.

PLAGA PROFESIONISMULUI

Fiindcă una din cauzele cari au determinat actuala stare de regres, se datorește profesionismului. Clupuri ca „Prahova" și „Triccolor", cari ajunseseră în fruntea echipelor din țară datorită numai dragostei de club și sport și mai ales entuziasmului jucătorilor, au ajuns astăzi în starea în care se găsesc și cunoscută, de toți. Și toate acestea din cauză că jucătorii tentați de „bani", au uitat sentimentele ce-i legau de cluburile care-i crescuseră și ridicase.

ALTE CAUZE CE AU DETERMINAT REGRESUL

Astăzi, footballul prahovean trăiește prin „Tricolor C.F.P.V." și „Venus"-Câmpina. Prima în divizia B și secunda în C.

Singură „Venus" se poate considera că reprezintă footballul prahovean, deoarece elementele echipei, sunt tineri ce și-au făcut școala sportivă aci, nefiind importați din alte centre din țară. Ei fac cinste footballului prahovean, fiind clasificați imediat după „Telefon Club"-București, campionii de toamnă ai seriei respective.

Lipsa de terenuri, profesionismul, lipsa de concurs din partea autorităților, practicarea în mod irațional al sportului, ne-a adus în actuala stare deprimantă și alarmantă.

Eram să uit să pomenesc de lipsa de terenuri, o altă mare plagă a footballului prahovean, care are marea sa parte de contribuție, la regresul actual.

Și în pofida acestor greutăți, cu cari cluburile au de luptat, numeroase noui societăți au luat ființă, în special pe lângă societățile petrolifere și diferite alte industrii.

Acest lucru dovedește rapida difuzare a footballului în marea massă a cetățenilor.

Pe noi conducătorii districtului de football, fiindcă știți că sunt și membru al acestui for, ne bucură că vom avea o activitate mai intensă, mai ales acum când avem pe lângă cele câteva arene și un monumental stadion municipal.

SPERANȚE

Sunt totuși optimist și sper că în curând vom mai avea de spus un cuvânt în sportul românesc.

Trebuie însă să acordăm toată atențiunea elementelor tinere și mai ales juniorilor, astăzi când avem antrenori străini. Și este momentul să pomenesc și de frumoasa inițiativă a d-lui ajutor de primar Jean Chițu, care a pornit o acțiune de redresare și reorganizare a clubului „Prahova" pe baze cu totul noui.

DESPRE ARBITRI

Și ca încheere nu pot uita pe colegii mei arbitrii, având satisfacția să constat că acest așa numit și considerat corp de elită, este la înălțimea titlului ce-l poartă și care are partea sa de contribuție la străduința acelor animatori pentru ridicarea sportului prahovean.

Am mulțumirea să constat că așa zisa animozitate dintre arbitrii și cluburi, nu există la noi, și-a încheiat d. Ionescu-Ţoppe, declarațiile.

LUCA I. CARMIN

O ECHIPA DE RUGBY LA PLOEȘTI

Ploeștiul va poseda în curând o echipă de rugby, care va funcționa pe lângă clubul polisportiv «Prahova».

Promotorii acestei mișcări sunt cunoscuții jucători ai balonului oval: Gică Wirth, Gârleșteanu, ing. Bucurescu și Felix Daucher, stabiliți astăzi, în orașul petrolului.

D. U. I. G. transporta la Galați, garnitura „prima" pentru matchul cu Gloria C.F.R.

BRAILA, 13. (Prin telefon). — Așa după cum am înștiințat la timp și după cum «Gazeta Sporturilor» a relatat, Duminică urmează să se dispute la Galați matchul revanșă între D. U. I. G. din Brăila și Gloria C. F. R. (Galați).

Pentru această partidă, «verzii» brăileni au făcut două antrenamente severe în cursul acestei săptămâni, sub directa supraveghere a președintelui, d. *Col. Tudose.*

Echipa este în formă și dispusă de a reedita isprava de acum o săptămână, când au învins pe gloriști la un scor astronomic...

Brăilenii părăsesc orașul Duminică la ora prânzului cu vaporul U. F. R. și vor transporta cel mai bun efectiv. Iată-l: Schrom (Maniu), Szilaghy, Stanciu N.; Tzutor, Stanciu D., Denghel; Varodi, Itzu, Oprea, Weisz, Canadia (Tâmpeanu).

Restanțele diviziei B

Sportul Studențesc se deplasează la Brașov unde se întâlnește cu I. A. R.

— Șoimii-Victoria Carei —

Divizia națională B programează primele matchuri ale sezonului. Pe program nu figurează decât două jocuri, cari se vor disputa la Brașov și Sibiu.

Primul match are loc între Sportul Studențesc și I. A. R. pe terenul I. A. R.

Studenții vor suferi de două defecțiuni destul de serioase. Universitarii pleacă astăzi la ora 14 sub conducerea d-lui Const. Ursadu, fiind lipsiți de serviciile lui Subășeanu și Mitan.

Unsprezecele universitar va avea următoarea formație: **M. Constantinescu, Duce, Andreescu, Busuioc, Drăgan, Titi Dumitrescu, Tache, Dumitrescu, Voicu, Robe, Ștefănescu, Gică Popescu.**

I. A. R. speră să obțină pe teren propriu un rezultat favorabil, mai ales că studenții nu pot alinia cea mai bună echipă.

Jocul va fi condus de d. Sipos (Sighișoara).

ȘOIMII — VICTORIA (CAREII)

La Sibiu, Șoimii primesc vizita echipei Victoria din Carei.

Ambele echipe fiind la început de sezon nu putem prevede un joc de prea mare clasă.

Șoimii cari pe teren propriu nu pot pierde, își mențin toate șansele pentru a debuta victorioși în noul sezon.

Știri din Craiova

ROVINE-GRIVIȚA — care trebuia să se deplaseze la Ploești la 14 Martie pentru a susține un match amical cu Tricolor C. F. P. V. — a renunțat la acest proect neconvenindu-i condițiile materiale ale deplasării.

*

CIGORIN — reîntors în Craiova — și-a reluat postul de half-centru în echipa Rovine-Grivița, în care a strălucit în trecut.

*

CRAIU-IOVAN se pare că va renunța la serviciile lui Kadar în sezonul acesta. Dealtfel acesta nici n'a venit până în prezent în Craiova.

*

BALUL ANUAL al lui Rovine-Grivița — dat în marile saloane ale Prefecturii Dolj — s'a bucurat de un frumos succes moral și material.

Numeroase personalități craiovene au ținut să ia parte la această frumoasă sărbătorire a sportului craioven. D. Prefect Al. B. Iliescu a patronat acest grandios bal.

RUDY WETZER va încerca în sezonul acesta trei juniori în care pune mari speranțe.

*

LA 21 MARTIE are loc adunarea generală a clubului Rovine-Grivița. In acest scop s'au lansat invitații către toți membrii clubului.

*

NUMAI 4 JUCATORI nu sunt căsătoriți din actuala formație a lui Rovine-Grivița.

*

SAMBATA 13 MARTIE are loc balul anual al Fulgerului C. F. R. Rovine-Grivița a hotărât înființarea unei secții de atletism și a unei secții culturale.

*

Câțiva jucători excelenți din grupările craiovene vor părăsii cluburile lor în Iunie, expirânnu-le contractele.

*

Toți jucătorii roviniști sunt cu lefurile complect achitate până la Mai.

Franco Româna a învins Gloria C. F. R. Galați 2-1 (2-0)

BRAILA 12 — Eri s'a disputat pe arena Franco Română, din comuna Brăilița, partida amicală — cu titlul de match de antrenament între Gloria (CFR) Galați și divizionara brăileană Franco Română.

Matchul a fost bine susținut de ambele teamuri, mai ales în primul mitemps, când Franco Română, a stat tot timpul în terenul floriștilor.

In repriza secundă alura a mai slăbit cauza fiind și titlul matchului amical.

In această parte a jocului s'au putut observa dese pătrunderi Seferiste.

Scorul putea fi mult mai mare. dacă jucătorii brăileni puneau mai multă ambiție.

Toate cele 4 puncte au fost înscrise de Bodi.

Singurul punct al ceferiștilor l-a înscris Mogău în minutul 85.

Franco Română întâlnește D.V.A. în partidă amicală

BRAILA, 13. — Pregătită cu multă minuțiozitate pentru o „premieră" de calitate, partida DVA (Galați) — Franco Română care se dispută la Brăilița, pe terenul șantierelor Franco Române de materiale de drum de fier, tinde să convoace în „comună" pe mulți sportivi brăileni, dornici a viziona „primul" match al seferiștilor.

Matchul are titlul de revanșe, la „ciocnirea" de acum o săptămână, consumată pe terenul din Galați (a garnizoanei) și terminat în favoarea echipei brăilene.

De data aceasta — însă — „decanii" gălățeni vor să-și ia revanșa tocmai la gazde acasă.

Vor reuși? Nu este de mirare. Putem anticipa însă că „matchul" va fi de bună calitate — și că Franco Română — pe teren propriu — se lasă cu greu intimidată.

Beligeranții vor fi ținuți în frâu de către d. Ionel I. Stănescu, președintele arbitrilor brăileni, cerut de comun acord.

Iată formația localnicilor, Fr. Română:

Morărescu (Vasiliu), Moraru, Bartoș, Tocaci, Coșec, Apostol (Bodnar), Unguroiu, Manici, Bodi, Letai, Teodorescu II (Buzaș).

DVA-ul va prezenta o echipă remaniată și... întărită.

ARION

MILCOVEANU NE SCRIE:

Despre recentele victorii dela Paris, despre proecte și perspective de viitor și despre activitatea celorlalți boxeuri români din capitala Franței

Din partea compatriotului nostru Milcoveanu am primit eri următoarea scrisoare, pe care o transcriem și pentru cititorii noștri:

PARIS 5. — «Este prima dată, după intensa activitate din ultimul timp, când am un moment de libertate și pot să mă odihnesc liniștit în camera mea dela hotel și să fug cu gândul la cei de acasă

Toate succesele mele din ultima vreme par'că simt că nu au strălucirea pe care aș fi vrut eu, deoarece nimeni din acei dragi mie nu au fost aci să mă vadă.

Ce n'aș fi dat ca maestrul meu, d. Panaitescu din Slatina, să fi fost în colțul ringului la matchurile mele.

Ce surprins ar fi rămas de stilul și combativitatea mea!

Dar cum s'ar fi bucurat domnul colonel Mihail, — care m'a ajutat atâta, — sau d. judecător Vodă, dacă ar fi asistat la victoriile mele de aci!

Ce mult regret că nu le-am putut procura această satisfacție, dar sunt totuș încântat că știrea succeselor mele de pe aci, înseamnă pentru toți aceștia cari au crezut în posibilitățile mele, o bine meritată răsplată.

Sunt sigur deasemenea de un lucru că isprăvile mele de aci înseamnă un stimulent pentru mulți tineri boxeuri, cari ca și mine, acum câtva timp, trăesc cu singura dorință: consacrarea.

Nu spun că am reușit complect acest lucru, însă un fapt este sigur: am isbutit să fac un lucru pe care acum câteva luni nu-l speram decât în sinea mea, să fac presa străină să se ocupe pe larg de mine și încă, în mod elogios.

Nu exagerez deloc dacă mărturisesc că am uimit pe parizieni prin vitalitatea mea.

Trei matchuri într'o săptămână este o performanță pe care nu mulți au realizat-o.

Când reușești, în plus să ieși în toate învingător, vă dați seama de surprinderea pe care o produci

Este cazul să mă explic asupra cauzei cari m'a determinat să mă bat — recunosc imprudent — atât de des, într'un interval atât de scurt.

A fost puțină imprudență, însă eram încrezător în forțele mele și apoi mi-era frică că se termină sezonul și sunt obligat să mă întorc în țară, fără să fi boxat.

Acum și Leclerc și-a dat seama de valoarea mea și mi-a spus că nu mă va mai lăsa să boxez cu atâta ușurință.

Este drept că în urma matchului cu Marcel Blaise m'am ales cu mâna dreaptă luxată.

Dealtfel Blaise a fost un adversar foarte tare. Este bine cotat aci și nu a boxat decât în matchuri vedetă și semi-vedetă.

Eu eram slăbit de eforturile făcute în ultima vreme și m'am prezentat la cântar la 66,800 kgr. iar Blaise la 69,400 kgr.

Pe lângă avantajul de greutate, francezul mai avea și un alt avantaj important: era cu mai bine de un cap mai înalt decât mine, și fiind în acelaș timp și un băiat frumos, era foarte simpatizat de public.

Am început lupta, ca totdeauna să dau tot ce pot.

Cum sună gongul mă «înfig» și îi trag două stângi una după alta de îl clatin.

Infuriat, Blaise intră în mine, dar cu o eschivă îl ridiculizez, făcându-l să tragă în aer și publicul începe să se amuze..

In repriza doua însă mă prinde cu o dreaptă puternică la fața de mă face să văd stele verzi.

Fiind puțin «sonat» încep să-l pisez cu stânga, până mi-am revenit, iar la sfârșitul reprizei atac furios și-l zăpăcesc cu o serie de directe. Gongul sună și-l salvează de knock-out.

Din acest moment l-am avut în mână în așa hal încât începuse să-mi fie mie milă de el

Publicul m'a aplaudat foarte mult și am impresia că genul meu de a boxa place enorm.

Acest lucru face ca acum ofertele să mă inghesue.

Leclerc respinge pe capete și spune că deaci înainte voiu lua burse însemnate.

Patriciu Milcoveanu

PARIS, 5 MARTIE

Milka și-a stăpânit un râs scurt și a intervenit diplomată:

— Ia lăsați amintirile triste. Mai bine să bem ceva...

Și până în zori, paharele au fost umplute mereu și golite cu urări neroade de fericire într'un moment de tristețe generală.

De-atunci, n'am mai vorbit nici de căsătoria lui Törek, nici de idila mea cu Miry.

Törek și-a fixat o nouă preferință, în ceiace privește subiectul discuțiilor noastre: footballul.

A prins să mă întrebe despre jucători, despre echipe, despre conducători. Se pricepe foarte bine la football și are informații surprinzătoare, în privința footballului din România.

— Să nu te miri!... mi-a spus el, într'o seară. De ani de zile nu lipsesc dela niciun match de football și citesc absolut tot ceiace se scrie în această privință...

12 APRILIE. — Au trecut iar câteva zile cenușii și monotone. Fără niciun eveniment important care să coloreze mai viu aspectul sumbru al acestei înșiruiri banale de zile și de nopți.

Noaptea sunt la «Nippon». Dimineața dorm. De mâncat, mănânc singur, după amiază la 3 sau la 4. In felul acesta, evit explicații jenante cu părinții și — mai ales — o nouă întrevedere cu Radu.

Il evit pe Radu. Am impresia că nu-i mai pot vorbi. Că nu mi-aș mai putea stăpâni violența dacă l-aș vedea din nou, că aș simți nevoia nestăpânită să-l întreb despre Miry, că nu l-aș crede și...

Și?...

Cine știe, ce ar putea urma?...

Foiletonul „Gazetei Sporturilor" 19)

8 IUNIE

Mare roman sportiv de GEORGE FULGA

Mi-am încleștat de-atâtea ori pumnii, i-am strâns de-atâtea ori gata să lovesc cu ei și i-am putut reține în ultimul moment, încât s'ar putea întâmpla ca acum să nu-i mai pot stăpâni.

Deaceia, îl evit pe Radu. Am impresia că mă evită și el. Nu ne-am mai văzut de-aproape zece zile. Eu îl evit. El, nu mă caută. Poate că mă evită și el.

Mă evită și el?... Cel puțin așa face impresia.

Mă evită?... Prin urmare, are motive să mă evite. Prin urmare, este adevărat ce se vorbește pe socoteala lui și a lui Miry. Pe socoteala lor.

Așa dar, Nedelcu avea dreptate.

Mă cuprinde o greață teribilă din care Radu, nu reușește să se sustragă.

Mi-e scârbă de amândoi. Și de ea, și de el...

13 APRILIE. — Incă o zi. Dar nici pe Miry n'am mai văzut-o. Nu am mai căutat-o. Firește. La teren, n'am mai fost. Pe stradă, n'am întâlnit-o. Acasă, bine înțeles, nu i-am telefonat. Dece i-aș mai telefona?...

Ne-am despărțit, aproape certați.

De-atuncea sânt aproape două săptămâni. In răstimpul acesta, dacă-ar fi vrut, m'ar fi putut găsi. Nu pe stradă. Nu la teren. Acasă. Mi-ar fi putut telefona ea, așa cum mi-a telefonat atunci... atunci... după accidentul care ne-a împrietenit.

Miry însă, nu mi-a telefonat. A vrut să-mi arate, desigur, că legătura noastră de prietenie a ajuns la capăt.

Așa dar, s'a sfârșit...

Cât gol imens îți toarnă în gânduri cuvântul acesta simplu: sfârșit.

Mă simt din ce în ce mai moale, mai fără vlagă și fără orizont. Mi-am sufocat și ultima doză de optimism și de încredere.

Trăesc. Deocamdată, este tot ce fac...

14 APRILIE. — M'am dus din nou la «Nippon». Ca'n toate nopțile.

In loje, Törek e singur. Milka dansează. A acceptat, din pricina obligațiunilor sale profesionale, să danseze cu un bogătaș din provincie. Un oarecare Bubi Pāltescu, al cărui venit se împrăștie zilnic în partide de pocker, de rummy sau în escapade costisitoare la varieteuri.

Pe nasul provincialului — un nas în fața căruia Cyrano de Bergerac s'ar înclina cu deferență — curg boabe albe de transpirație.

— Hai Bubi!... îl încurajează d. Alecu Hazarovici, un gazetar cu răsunătoare campanii de presă, în materie de teatru. Nu te lăsa, că nu înghit «haiureli».

«Haiureli» este o expresie curentă și argeșeană, a d-lui Păltescu. Conu Bubi, cum îi spun prietenii, zâmbește încurajat, și se împleticește în continuare, călcând pe picioarele lui Milka, într'o temerară pretenție de dans.

— Te felicit!... îmi zâmbește d. Törek.

— Mă felicіți? Pentru ce?...

— Cum, nu știi?... Haide, haide, nu mai face pe modestul. Te felicit din inimă și mă bucur sincer pentru succesul pe care l-ai obținut. După câte mi s'au spus, recompensa este deplin meritată.

— Dar nu știu absolut nimic.

— Adevărat?... s'a mirat d. Törek. Atunci mă bucur că îți aduc eu vestea, cel dintâiu. Ai fost selecționat în echipa României, care va juca împotriva Ungariei.

— Da?...

Intr'adevăr, nu știam. Pe la teren, nu am mai fost. Ziarele nu le-am citit de-aproape două săptămâni. Atunci, de unde să știu că am fost selecționat?

Informația ar fi trebuit să mă bucure. Eram selecționat pentru prima oară. Fusesem ales pentru prima oară să joc în echipa națională de football, și încă în cel mai greu match. Impotriva Ungariei...

Și totuși, în moleșala nervilor, nu am simțit nici-o pulsație de bucurie. Nici-o zvâcnire reală de satisfacție. care să-mi smulgă un zâmbet de mulțumire

(Va urma)